

na, nisi fame periret. ibi. nu. 1. 6.
 Excommunicatus interdicitur potestas administrandi, etiam in temporalibus. ibi. nu. 1. 8. eo.
 Excommunicati non equiparantur in omnibus nec deportatis, nec relegatis, sed est potius quedam species de per se. ibi. nu. 1. 9.
 Excommunicatus in uno loco, censetur excommunicatus in omnibus locis. ibi. excommunicatus priuatus fructibus sui beneficii, non recuperabit illos, nisi fuerit absolutus, sed conuertentur in utilitatem ecclesie. ibi. nu. 2. 2.
 7 Excommunicatus ab episcopo appellans ad archiepiscopum, an & quando debeat ad excommunicantem remitti pro absolutione. in c. per tuas. nu. me. 1. 5. 8. & 10. de sen. exc. 267. & seq.
 Excommunicatus dicens excommunicationem nullam, auditur etiam ante absolutionem, si vere dicat iniustam non auditur, nisi primo absoluitur, & tunc poterit agere de iniustitia. ibi. nu. 3. 4. & 7.
 Excommunicatus iniuste, si est negligens petendo absolutionem ligatur ex contemptu quo ad Deum. ibi. nu. 4.
 Excommunicatus an, & quando possit appellare ab excommunicatione, ibi dem. nume. 7. & 3.
 Excommunicatio an, & quando sit ipso iure nulla. ibi. nu. 1. 1.
 Excommunicatio asserenti se excommunicatum post appellationem an ei credatur. ibi. nu. 1. 3.
 2 Excommunicatus iniuste conquerens, de hoc debet absolui ante probationem iustitie in c. cum contingat. nu. 1. de off. dele. 118
 Excommunicatus nulliter conquerens de hoc non soluitur ante probationem nullitatis. ibi. nu. 2.
 Excommunicatus auditur docendo excommunicationem iniustam, vel nullam, ibi dem. numero 3.
 Excommunicatio etiam iniusta, ligat quo ad ecclesiam militantem, secus si est nulla. ibi. nu. 4. 119
 5 Excommunicatus potest appellare, & omnem aliam defensionem facere, reconuenire autem non potest. in c. cum inter. n. 14. & 11. de exce. 7. & 8.
 Excommunicatus conuenus potest per procuratorem respondere. ibi. nu. 2. 7
 Excommunicatus in casu, in quo potest esse in iudicio, an possit petere sententiam pro se ferri. ibi. nu. 1. 0.
 Excommunicatus conuenus non potest compellere actorem ad agendum, si actor oblat libello negligit potest. ibi.
 Excommunicatus potest esse in iudicio tanquam actor, si reus est fugitiuus, Excoicatus an tanquam reus possit indistincte esse in iudicio, ibi dem. num. 1. 2. vel res tempore peritura, sed in hoc ultimo aliquid contra. ibi. nu. 1. 3.
 2 Excommunicari potest non obediens iudici seculari in cap. 2. numero 4. de maio. & obe. 179
 2 Excommunicatus ab homine non absoluitur, nisi ab episcopo vel eius successore, excommunicatus vero a iure potest a quocunque absolui regulariter. in c. pastor. S. prater. a. nu. 1. de off. ord. 112
 Excommunicatus potest a quocunque absolui in articulo mortis. ibi. nu. 2.
 5 Excommunicatus quando absoluitur, iurare debet de parendo mandatis ecclesie vel iudicis. in c. ad hec. il. 2. nu. 2. de app. 117
 7 Excommunicari potest homo mortuus, & operabitur, q. non sepelietur in sacro, vel sepultus debumabitur in c. mulieres. nu. 7. de sen. exc. 254
 Participans cum excommunicato etiam mortuo incidit in excommunicationem. ibi dem.
 5 Excommunicatus absoluitur prestita cautione de satisfaciendo, licet creditores vel alii instant, q. non absoluitur, & de ratione in c. qua fronte. nu. 1. 2. & 5. de app. 119
 Excommunicatus quando absoluitur, debet pars citari, si ad eius instantiam fuit excommunicatus, alias secus, tamen si de facto fuit absolutus sine citatione partis absolutio tenet. ibi. nu. 6. fo. 1. 20. Et vide in nu. 7. ubi in hoc distinguitur.
 Excommunicatio nunquam fertur ab homine, nisi propter contumaciam, id est aliter corrigi non potest. ibi.
 Excommunicatio potest ferri sine alia monitione, quando precessit contumacia. ibi dem.
 Excommunicatus non debet absolui, nisi prius prestita iuratoria cautione de parendo mandatis ecclesie, & hoc regulariter. ibi. nu. 1. 7.
 6 Excommunicatus debet repelli a limine ecclesie quacunque causa introit. in c. cum ecclesia. nu. 5. de immu. eccl. & cemi. 264
 Excommunicatus non est ipso facto ille, qui transfreditur id quod erat sibi mandatum sub pena excommunicationis in c. relatu. nu. 5. de iurepa. 2. 7
 7 Excommunicatus, per participationem scienter non solet absolui, nisi a primo excommunicatore, si vero ignoranter absoluitur etiam per alium, & quando, in c. nuper. nu. 1. de sen. exc. 263
 Excommunicatus a lege potest a quocunque absolui, nisi conditor legis reseruauerit sibi absolutionem. ibi. nu. 5.
 Excommunicato participare dicitur ille, qui dat auxilium, consilium, vel fauorem. ibi. nu. 4. 8. & 9.
 7 Excommunicatus debet absolui etiam si satisfecerit rei, pro qua erat excommunicatus in c. ad aures. nu. 3. de simo. 101
 5 Excommunicatio communicans etiam in iudicio non euitat peccatum mortale, si excommunicatus est actor, si autem sit reus remissus. in c. exceptionem. nu. 3. de excep. 20
 2 Excommunicato communicans quam excommunicationem incurrit, in c. sacris. nu. 3. & nu. 8. quod me. cau. 182
 Excommunicato communicans propter metum, vel necessitatem an incur-

rat excommunicationem, ibi. nu. 4. & 6
 5 Excommunicari an possit subditus absens, in c. cum sit Romana. numer. 8. & 28. de appel. 105 & seq.
 Excoicatio an, & quo casu feratur contra non citatum. ibi. n. 28. & 30.
 Excommunicatio nunquam fertur ab homine, nisi ratione contumacie. ibi dem. nume. 3. 3.
 2 Excommunicatus in uno loco, est excommunicatus per totum mundum. in c. 1. nu. 2. de treug. & pa. 157
 5 Communicantes cum excommunicato incurruunt minorem, nisi episcopus dixerit, si quis participauerit, sit excommunicatus, nam tunc participas incurrit maiorem. in c. peruenit. il. 1. nu. 4. de ap. 113
 7 Excommunicatus ob manus iniectionem in clericos a solo Papa absoluitur nisi in articulo mortis. in c. non dubium. nu. 1. de sen. exc. 254
 3 Excommunicatus in causa criminali post lapsum annum habetur pro conuicto, & contra eum feretur sententia diffinitiuu, secus in ciuilibus. in c. veritatis. nu. 2. 1. de do. & contu. 241
 Excommunicatus non potest esse arbiter, neque iudex, potest tamen testari. ibi. nu. 3. 2. 242
 1 Excommunicatus qui communi reputatione habetur pro non excommunicato, quicquid agit, videlicet tam ratione publici officii, si quod habet, quam priuati, nisi ille qui cum eo contrahit sciat quo casu non ualet in eius fauorem, vel si non credentes ipsum excommunicatum erat in crassa ignorantia. ibi. nu. 3. 3. 4. 2. 43. & 45. eo. & seq.
 Excommunicatus est suspensus ab administratione rerum ecclesie, & quocunque officio publico, & ceteri hinc est q. non potest esse tutor, arbiter, & procurator, & similes, & si qd. rone istoru officioru facit, est nullu, ibi. n. 3. 4
 Excommunicatus potest emere, vendere, locare, & alios contractus nomine proprio facere & procuratorem constitucere ad negotia, Et si non ignoretur ipsum fuisse excommunicatum, & potest ingredi religionem, & contrahentes cu eo an peccent, in d. c. ueritatis. n. 35. & 39. et. 2. 42. & se. 243
 Excommunicato licite potest dari elemosyna, ibi. nu. 4. 0. 243
 Excommunicatus verum possit agere pro iniuria sibi illata, ibi. nu. 4. 1.
 Excommunicatus mittens aliquem in possessionem rerum spiritualium, non facit actum nullum, ibi. nu. 2. 4. 241
 Excommunicatus potest agere omnia, que sunt meri facti, ibi.
 Excommunicatus an possit conferre, confirmare, sententiare, ordines, vel christma dare, ibi.
 Excoicatio quo ad Deum nullum vel minimum vinculum inducit quo dam tamen effectus operatur & respu Dei & ecclesie militatis, ibi dem. numero 44. 244
 Excommunicatus si in uno loco reputatur excommunicatus, & in alio no, quomodo valebit per ipsum gesta, ibi. nu. 4. 6.
 Excommunicatus siue publicus, siue secretus non potest eligere, neque rescriptum impetrare in d. c. ueritatis, nu. 47. e. i. eod.
 3 Excoicatus potest iterum excoicari in c. nullus. nu. 3. de fo. comp. 54
 1 Excommunicatus potest iterum excoicari in c. capitulum. ant. e. n. 1. de ref. 81
 6 Excommunicatus a statuto papa, vel inferioris a papa potest absolui a proprio episcopo, si statuens non reseruauit sibi absolutionem, excommunicatus vero ab homine non potest absolui, nisi ab excoicante, vel eius superiore. in c. ex frequentibus. nu. 6. & 1. 2. de iust. 61
 1 Excommunicatus non potest impetrare literas, vt admittatur ad agendum quando erit absolutus. in c. dilectus fil. nu. 8. de ref. 81
 Excommunicatus potest absolui etiam a non sacerdote, dummodo habeat iurisdictionem. in c. transmissam. nu. 2. de ele. 137
 Excommunicatus inuitus potest absolui, sed non quo ad peccatum. ibi.
 Excommunicare est meri imperii. ibi. nu. 4.
 Excommunicatus si aliqua gerit an teneat in c. nihil. nu. 13. de ele. 180
 6 Excommunicatus si est aliquis cum suis fautoribus, oportet illos declarare antequam sint excoicati. in c. in Lateranen. nu. 7. de preb. 55
 Excommunicatus occulte conferat beneficium scienti, non ualet collatio. in c. dilectus. nu. 1. 1. de preb. 42
 7 Excommunicari nemo potest, nisi competentis monitione premissa, & causa rationabili, & manifesta. in c. sacro. nu. 1. 2. & 4. de sen. exc. 270
 Excommunicatio non fertur hodie sine scriptura, ibi. nu. 3.
 Excoicare non potest prelatu aliqui ex causa ipsi soli prelatu no. ibi. nu. 4.
 Excommunicatus non solum potest conqueri per viam appellationis, sed et per viam que relet. ibi. nu. 6.
 Excommunicatio est pena grauissima, ibi. nu. 7.
 Excommunicatio an teneat non premissa monitione, ibi. nu. 9. eod.
 Excommunicatus an sit remittendus p absolutione ad excoicatoru. ibi. n. 1. 2
 Excommunicatio si iniusta, non requiritur aliqua absolutio, sed reuocatio tantum, ibi. nu. 1. 2.
 Excommunicator potest cognoscere de iustitia vel iniustitia excommunicationis, etiam parte absente. ibi dem. nu. 1. 4.
 Excommunicatus participans incurrit excommunicationem, etiam q. sit participans episcopus, vel in alia dignitate constitutus. in c. cum de iuderes. nu. 2. de sen. exc. com. 257
 Excoicatus licet satisfecerit danu passo, adhuc indiget absolutione. ibi. nu. 5.
 Et habitus pro excommunicato per solam famam est vitandus. ibi dem. nu. 6.
 7 Excommunicatus si recipiat ordines sacros, quomodo puniatur in c. cum illorum. num. 1. & 2. de sen. exc. com. 264. & seq.
 Excommunicatum ob enormem iniuriam factam clerico episcopus non absoluit. ibi dem. nu. 9. eo.